

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 17 FEVRIER 1948.

Rapport de la Commission de l'Intérieur chargée d'examiner la proposition de loi revisant le Fonds des Communes.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 17 FEBRUARI 1948.

Verslag uit naam van de Commissie van Binnenlandse Zaken belast met het onderzoek van het wetsvoorstel tot herziening van het Fonds der Gemeenten.

Présents : MM. HARMEGNIES, président; BERNARD (L.), BOUWERAERTS, le vicomte COSSÉE DE MAULDE CROMMEN, DE BRUYNE (V.), DERBAIX, GRIBOMONT, MAQUET, TACK, TOBBACK, VERBRUGGE, YERNAUX et MACHTENS, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

On hésite un peu, dans un rapport comme celui-ci, à reparler de la nécessité de redresser sans retard la situation financière des communes.

Bien d'autres l'ont déjà fait et ce problème fut, au cours de ces dernières années, tant de fois évoqué devant le Parlement que vraiment, quiconque s'intéresse un tant soit peu aux communes, ne peut plus en ignorer la situation.

Mais si tout le monde déclare vouloir ce redressement, ce même accord n'existait pas sur la question de savoir à partir de quand cet effort, sous forme d'une aide plus large de l'Etat, devrait être produit.

La Commission pour l'étude des finances communales créée par les arrêtés ministériels des 22 février et 18 avril 1946 a déposé un premier rapport le 24 juin 1946 et un second le 14 mai 1947.

On manque généralement d'informations précises sur ces conclusions.

On sait que parmi ces suggestions figure la majoration du fonds des communes, la Commission proposant, par ailleurs, d'autres avantages d'ordre fiscal devant permettre aux communes de trouver des ressources suffisantes pour équilibrer leur budget.

Voir :

Document du Sénat :

93 (Session de 1947-1948) : Proposition de loi.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Wij aarzelen een beetje om, in een verslag als dit, nogmaals te spreken over de noodzaak van een onverwijld herstel van de financiële toestand der gemeenten.

Velen hebben hierover reeds gesproken en dit vraagstuk werd in de laatste jaren zo vaak in het Parlement naar voren gebracht, dat waarlijk niemand, die iets of wat belang stelt in de gemeenten, nog kan onbekend zijn met hun toestand.

Maar al was het eenieders verlangen, dat herstel te zien tot stand komen, dezelfde overeenstemming bestond niet over de vraag, waar deze krachtsinspanning, in de vorm van een ruimere hulp vanwege de Staat, moest beginnen.

De Commissie voor de bestudering van de gemeentefinanciën, ingesteld bij de ministeriële besluiten van 22 Februari en 18 April 1946 heeft op 24 Juni 1946 een eerste verslag en op 14 Mei 1947 een tweede verslag ingediend.

Er ontbreken over het algemeen juiste gegevens over de conclusies daarvan.

Het is bekend dat er onder meer voorgesteld is, het Fonds der Gemeenten te vermeerderen, terwijl de Commissie harerzijds voorstelt, nog andere voordelen van fiscale aard te verlenen, opdat de gemeenten voldoende middelen kunnen vinden om hun begroting in evenwicht te brengen.

Zie :

Gedr. Stuk van de Senaat:

93 (Zitting 1947-1948) : Wetsvoorstel.

Ces avantages ne pouvant être consentis en 1948, il appartenait dès lors de détacher, d'isoler de ce tout que forment les conclusions de la Commission, la révision de la dotation du fonds des communes dans le sens de la péréquation, même si cette péréquation ne suffit pas à assurer le complet relèvement des communes.

C'est ce qu'ont compris MM. Harmegnies et consorts, auteurs de la proposition de loi.

M. Eyskens, Ministre des Finances, annonçant une réforme profonde de la structure fiscale, il fallait rallier le Gouvernement au point de vue de la Commission, c'est-à-dire que l'adoption de la proposition Harmegnies et consorts pouvait parfaitement se faire en dehors des travaux de réforme que M. le Ministre des Finances poursuit activement et auxquels maintes fois il a fait allusion.

M. le Ministre Eyskens fit part à la Commission de l'Intérieur de son désir sincère d'aider les communes, les mesures qu'il compte proposer s'inspirant largement des revendications du Département de l'Intérieur et de la Commission d'étude.

Mais tout aussi sincèrement, il déclara ne pas pouvoir réaliser cette réforme avant 1949.

C'est peut-être cette déclaration, faite avec franchise et spontanéité, qui permit tant au Gouvernement qu'à la Commission de l'Intérieur, de trouver la formule autour de laquelle tout le monde s'est rangé.

La Commission de l'Intérieur entend rendre un hommage tout particulier à M. Eyskens, Ministre des Finances, pour le remarquable esprit de compréhension qu'il a apporté à l'étude du problème et pour sa collaboration à la Commission de l'Intérieur.

M. le Ministre des Finances aurait pu se retrancher derrière la volonté du Gouvernement, maintes fois affirmée, de réaliser l'équilibre budgétaire et de combattre toute dépense supplémentaire pour différer, jusqu'en 1949, la réalisation d'une réforme qu'attendent, avec une impatience légitime, tous ceux qui aiment nos communes et s'attachent à cet angoissant problème qu'est le renflouement de leur trésorerie.

M. le Ministre Eyskens ne l'a pas fait.

Il n'a pas voulu de cette solution de facilité qu'aurait pu justifier cependant une politique financière faite de prudence commandée par des conditions économiques qu'on appréhende.

La Commission entend associer à cet hommage M. Vermeylen, Ministre de l'Intérieur, pour sa participation active à ces travaux.

La présente proposition de loi revisant le fonds des communes ne devrait avoir qu'un caractère provisoire et limiter ses effets à l'année 1948.

Daar dergelijke voordelen in 1948 niet kunnen verleend worden, kwam het er op aan, uit alles wat de conclusies van de Commissie vormt, de herziening van het Fonds der Gemeenten in de zin van péréquation los te maken en af te zonderen, ook al volstaat deze péréquation niet om de gemeenten er weer helemaal bovenop te helpen.

Dit hebben de h. Harmegnies c.s., die het wetsvoorstel indienden, begrepen.

Daar de h. Eyskens, Minister van Financiën, een diepgaande wijziging van het belastingwezen heeft aangekondigd, moest er gezorgd worden, dat de Regering het standpunt van de Commissie kon bijtreden, d.w.z. dat het voorstel Harmegnies c.s. zeer goed kon aangenomen worden buiten de hervorming, welke de h. Minister van Financiën actief nastreeft en waarop hij dikwerf heeft gezinspeeld.

De h. Minister Eyskens gaf aan de Commissie van Binnenlandse Zaken zijn oprecht verlangen te kennen, om de gemeenten te helpen, en verklaarde, dat de maatregelen die hij wil voorstellen, ruimschoots rekening houden met de eisen van het Departement van Binnenlandse Zaken en van de Studiecommissie.

Doch hij verklaarde al even oprecht, dat hij die hervorming niet vóór 1949 zou kunnen tot stand brengen.

Het is wellicht deze openhartige en spontane verklaring die de Regering zowel als de Commissie van Binnenlandse Zaken in staat gesteld heeft, een formule te vinden, waarmede iedereen zich kon verenigen.

De Commissie van Binnenlandse Zaken wil een bijzondere hulde brengen aan de h. Eyskens, Minister van Financiën, omdat hij zoveel begrip heeft aan de dag gelegd bij de bestudering van dat vraagstuk en omdat hij zulk een goede medewerking heeft verleend aan de Commissie van Binnenlandse Zaken.

De h. Minister van Financiën had zich kunnen verschuilen achter het zo vaak geuite voornemen van de Regering om het begrotingsevenwicht tot stand te brengen en elke extra-uitgave tegen te gaan met het doel tot in 1949 een hervorming uit te stellen, welke met een wettig ongeduld wordt tegemoet gezien door allen, die van onze gemeenten houden en naar een oplossing streven van het angstwekkend vraagstuk van het weer vlot brengen hunner thesaurie.

De h. Minister Eyskens heeft zulks niet gedaan.

Hij heeft niet gewild van die al te gemakkelijke oplossing, hoewel deze te verantwoorden was op grond van een omzichtige financiële politiek, waartoe wij gedwongen worden door de economische omstandigheden die ons boven het hoofd hangen.

De Commissie wil mede hulde brengen aan de h. Vermeylen, Minister van Binnenlandse Zaken, voor zijn actieve deelneming aan die werkzaamheden.

Dit wetsvoorstel tot herziening van het Fonds der gemeenten zou slechts een voorlopig karakter moeten dragen en zijn uitwerking bepalen tot het jaar 1948.

Mais quelle que soit la solution qu'apportera la réforme de structure fiscale envisagée par le Département des Finances, elle suppose le maintien d'un fonds permanent important à répartir entre les communes et dont le montant ne saurait être inférieur à la dotation initiale revalorisée.

C'est, sans aucun doute, la raison pour laquelle le Gouvernement, après discussion à la Commission de l'Intérieur, admit dès 1948 la proposition Harmegnies à laquelle il entend pourtant apporter certains remaniements.

La dotation fixe serait portée à 750 millions de francs mais les augmentations annuelles acquises avant 1948 seraient supprimées.

Les augmentations nouvelles de 10 millions de francs l'an prendraient cours en 1948, les chiffres repris sous la rubrique 4 de la proposition de loi restant acquis. C'est sur les dépenses de guerre qu'on prendrait l'argent nécessaire à la réalisation du projet; l'équilibre budgétaire serait maintenu.

L'article 1er est à libeller comme suit :

« *Article premier.* — Le primo de l'article 2 de la loi du 22 juillet 1922 instituant un fonds des communes, modifié par l'article 3 de la loi du 22 janvier 1931, relative à la fiscalité provinciale et communale est remplacé par le texte suivant :

» 1° par un prélèvement annuel de 750 millions de francs sur les ressources générales du Trésor.

» Ce prélèvement est augmenté chaque année à partir du 1er janvier 1948, d'une somme de 10 millions de francs. »

La Commission de l'Intérieur a admis ce texte à l'unanimité.

L'article 2 est maintenu.

M. le Ministre de l'Intérieur se déclare d'accord sur la répartition réservant l'accroissement aux seules communes ayant établi au moins 300 additionnels à la contribution foncière des deux dernières années.

En subordonnant l'admission des communes à la répartition d'un fonds nouveau à l'établissement par celles-ci de 300 centimes additionnels à la contribution foncière pendant les deux années précédant celle de la répartition, on entend réserver l'accroissement du fonds aux communes ayant le plus de difficultés, ce qui est bien le but poursuivi par le Département de l'Intérieur et la Commission d'étude.

Plus d'une fois, les communes furent invitées à augmenter leur effort fiscal.

Celles qui ne l'ont pas fait trouveront en elles-mêmes des ressources qui échappent aux communes ayant déjà épuisé ces possibilités.

Maar welke oplossing de door het Departement van Financiën overwogen hervorming van het belastingwezen ook moge brengen, er zal toch een belangrijk vast fonds moeten blijven bestaan, dat onder de gemeenten moet verdeeld worden en dat niet minder mag bedragen dan de geperekwateerde aanvankelijke dotatie.

Het is ongetwijfeld om deze reden, dat de Regering, na bespreking in de Commissie van Binnenlandse Zaken, het voorstel Harmegnies reeds voor 1948 heeft goedgekeurd, doch daarin enkele wijzigingen wil aanbrengen.

De vaste dotatie zou gebracht worden op 750 miljoen frank, maar de jaarlijkse verhogingen verworven vóór 1948 zouden vervallen.

De nieuwe verhogingen met 10 miljoen frank per jaar zouden ingaan in 1948, met handhaving van de cijfers, die in de vierde rubriek van het wetsvoorstel voorkomen. Het nodige geld voor de verwezenlijking van het ontwerp zou van de oorlogsuitgaven afgenomen worden; het begrotingsevenwicht zou gehandhaafd blijven.

Het eerste artikel moet luiden als volgt :

« *Eerste Artikel.* — Het 1° van artikel 2 van de wet van 22 Juli 1922, tot instelling van een Fonds der gemeenten gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 22 Januari 1931 op het provinciaal en gemeentelijk belastingwezen, wordt vervangen door de volgende tekst :

» 1° door een jaarlijkse afneming van 750 miljoen frank op de algemene middelen van de Schatkist.

» Deze afneming wordt jaarlijks, met ingang van 1 Januari 1948, verhoogd met een som van 10 miljoen frank. »

De Commissie van Binnenlandse Zaken heeft deze tekst eenparig aangenomen.

Artikel 2 wordt gehandhaafd.

De h. Minister van Binnenlandse Zaken verklaart zich namelijk akkoord over de verdeling, welke de verhoging alleen ten goede laat komen aan de gemeenten die in de laatste twee jaren ten minste 300 opcentimes op de grondbelasting hebben geheven.

Door de deelgerechtigdheid van de gemeenten in een nieuw fonds afhankelijk te stellen van het heffen door deze van 300 opcentimes op de grondbelasting gedurende twee jaren vóór de verdeling, wordt beoogd de verhoging van het Fonds alleen ten goede te laten komen aan de gemeenten, die de meeste moeilijkheden ondervinden, wat wel het doel is, dat door het Departement van Binnenlandse Zaken en door de Studiecommissie wordt nagestreefd.

Meer dan eens werden de gemeenten verzocht, een grotere fiscale inspanning te doen.

Degene, die zulks niet hebben gedaan, zullen bij zich zelf de middelen vinden, waarover de gemeenten, die deze mogelijkheden reeds uitgeput hebben, niet beschikken.

Les bases de répartition telles que les proposent M. Harmegnies et consorts appellent quelques réserves.

La présente proposition de loi prévoit une répartition proportionnellement aux charges d'assistance et d'instruction publiques, de police, d'éclairage, d'incendie ainsi qu'au prorata du développement de la voirie urbaine et vicinale.

Bien des communes, soucieuses de se rapprocher le plus possible de l'équilibre budgétaire, réduisent leurs dépenses à l'indispensable, renonçant ainsi, parce que contraintes par les circonstances, à bien des projets.

Il en est d'autres qui, au contraire, n'ont pas cette préoccupation, accentuant même leurs dépenses, et ce dans le but évident d'obtenir l'intervention la plus élevée du Fonds des communes dès que la péréquation, qu'on sait devoir intervenir, permettra une répartition plus large.

Si le système de répartition tel que prévu au projet de loi devait se maintenir au-delà de l'année en cours, il constituerait un abus et une iniquité contre lesquels il faudrait s'élever.

Mais, la proposition ne devant s'appliquer qu'à un seul exercice, celui de 1948, le rapporteur déclare s'y rallier en raison même de son caractère transitoire.

Les critères de répartition du Fonds nouveau devraient être établis non pas suivant les allocations de dépenses mais bien selon des indices de dépenses.

C'est au Département de l'Intérieur qu'il appartient de les déterminer, les communes étant groupées par catégories.

Le Ministre de l'Intérieur propose de rédiger l'article 2 de la proposition comme suit :

« La partie des prélèvements visés au 1° de l'article 2 qui excède les prélèvements qui auraient été effectués par application des dispositions antérieures abrogées, sera répartie exclusivement entre les communes ayant établi au moins 300 centimes additionnels à la contribution foncière pour chacune des deux années précédant celle de la répartition.

Cette répartition sera faite comme suit :

» a) 35 % au prorata de la charge communale nette des dépenses de l'assistance publique;

» b) 20 % au prorata de la charge nette des dépenses de l'instruction publique;

» c) 20 % au prorata de la charge nette des dépenses des services de police, de sûreté, d'éclairage et d'incendie;

» d) 25 % au prorata du développement de la voirie urbaine et vicinale.

» Sont prises en considération pour déterminer les charges nettes visées à l'alinéa précédent, les recettes et dépenses de l'année antérieure à celle de la répartition. »

Les membres l'adoptent à l'unanimité.

Un grand pas vient d'être fait dans la recherche de la solution définitive au problème des finances communales.

De verdelingsgrondslagen, zoals zij worden voorgesteld door de h. Harmegnies c.s., vergen enig voorbehoud.

Dit wetsvoorstel doet de verdeling in verhouding tot de last van de openbare onderstand en van het openbaar onderwijs, van de politie, de verlichting, de brandweer en naar rato van de ontwikkeling van de stads- en buurtwegen.

Heel wat gemeenten, die zich beijveren om het begrotingsevenwicht nabij te komen, beperken hun uitgaven tot het onontbeerlijke, en zien alzo, onder de drang der omstandigheden, van heel wat ontwerpen af.

Doch andere bekommeren zich daar niet om en verhogen zelfs de uitgaven, klaarblijkelijk met het doel, om de hoogst mogelijke bijdrage van het Fonds der gemeenten te genieten, zodra de perekwatie, die zoals bekend er moet komen, een ruimere verdeling mogelijk zal maken.

Zo het verdelingsstelsel, als omschreven in het wetsontwerp, nog na het lopende jaar gehandhaafd werd, zou dat een misbruik en een onrechtvaardigheid zijn, waartegen moet worden opgekomen.

Doch daar het voorstel slechts op één dienstjaar, nl. 1948, zal worden toegepast, verklaart de verslaggever er zich bij aan te sluiten wegens het overgangskarakter er van.

De verdelingscriteria van het nieuwe Fonds zouden niet moeten bepaald worden volgens de uitgaafposten maar wel naar de uitgaaf-indiciën.

Het Departement van Binnenlandse Zaken behoort deze te bepalen, terwijl de gemeenten in categoriën dienen te worden gegroepeerd.

De Minister van Binnenlandse Zaken stelt voor artikel 2 als volgt te doen luiden :

« Het gedeelte der afnemingen, bedoeld onder 1° van artikel 2, dat uitgaat boven de afneming met toepassing van de vroegere opgeheven bepalingen, wordt uitsluitend verdeeld onder de gemeenten, die voor elk der twee jaren voorafgaande aan dat der verdeling, minstens 300 opcentimes op de grondbelasting hebben geheven.

» Deze verdeling geschiedt als volgt :

» a) 35 % naar rato van de netto-gemeentelast wegens uitgaven voor openbare onderstand;

» b) 20 % naar rato van de netto-last der uitgaven voor openbaar onderwijs;

» c) 20 % naar rato van de nettolast, verbonden aan de uitgaven voor de politie-, veiligheids-, verlichtings- en brandwerdienst;

» d) 25 % naar rato van de ontwikkeling van de stads- en buurtwegen.

» Worden in aanmerking genomen voor het bepalen van de nettolasten, bedoeld bij het vorige lid, de ontvangsten en uitgaven in het jaar, voorafgaand aan dat der verdeling. »

De leden nemen dit eenparig aan.

Een grote stap vooruit wordt hierdoor gezet op de weg naar de uiteindelijke oplossing van het vraagstuk der gemeentefinanciën.

Avec la proposition de MM. Harmegnies et consorts, un sérieux espoir est né.

Les communes ont la perspective de pouvoir poursuivre bientôt les tâches qui ont tant contribué à la grandeur du pays.

Si la Belgique, malgré les occupations que nous avons connues, s'est redressée si rapidement; si la Nation a pu refaire ses forces en un temps aussi court, c'est en majeure partie aux communes qu'elle le doit. Elle est aussi redevable de cette situation qui fait notre fierté, à tous ces hommes, mandataires communaux, qui y consacrent le meilleur d'eux-mêmes.

La tâche est là, grande et belle, qui les sollicite et un sentiment de profonde gratitude monte vers ceux qui, comme l'honorable M. Harmegnies, ont œuvré, lutté pour que vivent nos communes.

Ils l'ont fait avec ténacité, avec une volonté presque farouche qui jamais n'a faibli.

Notre reconnaissance va aussi à M. le Ministre Van Glabbeke, qui installa la Commission d'étude, ainsi qu'à ses membres.

Le vote de la proposition de loi revisant le Fonds des communes sera l'aboutissement heureux d'un long et persévérant effort, d'un plaidoyer chaleureux en faveur des communes.

Les membres de la Commission de l'Intérieur, unanimement, s'en réjouissent.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité,

Le Rapporteur,
L. MACHTENS.

Le Président,
H. HARMEGNIES.

Met het voorstel van de h. Harmegnies c.s. is een ernstige hoop ontstaan.

De gemeenten hebben het vooruitzicht, dat zij weldra de opdrachten zullen kunnen voortzetten, die zoveel tot de grootheid van het land hebben bijgedragen.

Als België zich, in weerwil van de bezetting die het heeft beleefd, zo spoedig heeft opgericht, indien de Natie in een zo korte tijd haar krachten heeft kunnen herstellen, dan heeft zij dit hoofdzakelijk aan de gemeenten te danken. Het land is voor die toestand, waarover wij fier mogen zijn, ook dank verschuldigd aan al die gemeentelijke mandatarissen, die hun beste krachten aan die taak wijden.

De taak ligt daar, groots en schoon, voor hun open en een gevoel van diepe erkentelijkheid gaat naar degenen die, zoals de h. Harmegnies, hebben geijverd en gestreden opdat onze gemeenten zouden leven.

Zij hebben het gedaan met taaie volharding, met een schier ontembare wil, die nooit is verzwakt.

Onze erkentelijkheid gaat ook naar de h. Minister Van Glabbeke, die de Studiecommissie heeft ingesteld, alsook naar haar leden.

De goedstemming van het wetsvoorstel tot herziening van het Fonds der gemeenten is het gelukkig eindpunt van een langdurige en volgehouden krachtsinspanning, van een warm pleidooi ten voordele der gemeenten.

De leden van de Commissie van Binnenlandse Zaken verheugen er zich eenparig over.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
L. MACHTENS.

De Voorzitter,
H. HARMEGNIES.

Projet de loi modifiant la loi du 22 juillet 1922 instituant un Fonds des Communes et la loi du 22 janvier 1931 relative à la fiscalité provinciale et communale.

TEXTE PRÉSENTÉ PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

Le *primo* de l'article 2 de la loi du 22 juillet 1922 instituant le Fonds des Communes, modifié par l'article 3 de la loi du 22 janvier 1931 relative à la fiscalité provinciale et communale, est remplacé par le texte suivant :

1) par un prélèvement annuel de 750 millions de francs sur les ressources générales du Trésor.

Ce prélèvement est augmenté chaque année à partir du 1er janvier 1948, d'une somme de 10 millions de francs.

ART. 2.

La partie des prélèvements visés au 1° de l'article 2 qui excède les prélèvements qui auraient été effectués par application des dispositions antérieures abrogées, sera répartie exclusivement entre les communes ayant établi au moins 300 centimes additionnels à la contribution foncière pour chacune des deux années précédant celle de la répartition.

Cette répartition sera faite comme suit :

- a) 35 % au prorata de la charge communale nette des dépenses de l'assistance publique;
- b) 20 % au prorata de la charge nette des dépenses de l'instruction publique;
- c) 20 % au prorata de la charge nette des dépenses des services de police, de sûreté, d'éclairage et d'incendie;
- d) 25 % au prorata du développement de la voirie urbaine et vicinale.

Sont prises en considération pour déterminer les charges nettes visées à l'alinéa précédent, les recettes et dépenses de l'année antérieure à celle de la répartition.

ART. 3.

La présente loi entrera en vigueur le 1er janvier 1948.

Wetsvoorstel tot herziening van de wet van 22 Juli 1922 tot instelling van een Fonds der Gemeenten en van de wet van 22 Januari 1931 op het provinciaal en gemeentelijk belastingwezen.

TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

EERSTE ARTIKEL.

Het *primo* van artikel 2 van de wet van 22 Juli 1922 tot instelling van een Fonds der Gemeenten, gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 22 Januari 1931 op het provinciaal en gemeentelijk belastingwezen, wordt vervangen door de volgende tekst :

1) door een jaarlijkse afneming van 750 miljoen frank op de algemene middelen van de Schatkist.

Deze afneming wordt jaarlijks, met ingang van 1 Januari 1948, verhoogd met een som van 10 miljoen frank.

ART. 2.

Het gedeelte der afnemingen, bedoeld onder 1° van artikel 2, dat uitgaat boven de afneming met toepassing van de vroegere opgeheven bepalingen, wordt uitsluitend verdeeld onder de gemeenten, die voor elk der twee jaren voorafgaande aan dat der verdeling, minstens 300 opcentimes op de grondbelasting hebben geheven.

Deze verdeling geschiedt als volgt :

- a) 35 % naar rato van de netto-gemeentelast wegens uitgaven voor openbare onderstand;
- b) 20 % naar rato van de netto-last der uitgaven voor openbaar onderwijs;
- c) 20 % naar rato van de nettolast, verbonden aan de uitgaven voor de politie-, veiligheids-, verlichtings- en brandweerdienst;
- d) 25 % naar rato van de ontwikkeling van de stads- en buurtwegen.

Worden in aanmerking genomen voor het bepalen van de nettolasten, bedoeld bij het vorige lid, de ontvangsten en uitgaven in het jaar voorafgaand aan dat der verdeling.

ART. 3.

Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1948.